

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХОДОЗНАВСТВА
Кафедра корейської філології

Курсова робота
з іноземної філології/перекладознавства на тему:

**ГРАМАТИЧНІ КОНСТРУКЦІЇ З ЕМОЦІЙНИМ ЗАБАРВЛЕННЯМ В
КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ**

Студентки групи
факультету сходознавства
денної форми навчання
Освітньо-професійної програми:
Корейська мова та література і переклад,
західноєвропейська мова
спеціальності 035 Філологія
спеціалізації 035.06 Східні мови та літератури
(переклад включно)

Астапенко Анастасії Вадимівни

Науковий керівник: Семеряко Ольга
Віталіївна

Національна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

Київ - 2023

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ	3
ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. ЕМОЦІЙНО-ГРАМАТИЧНІ КОНСТРУЦІЇ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ ЯК ПРЕДМЕТ ЛІНГВІСТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ	
1.1 Історія досліджень граматичних конструкцій корейської мови	5
1.2 Поняття емоцій, емотивності та кінцеві дієслівні закінчення як форма вираження емоційного фону в корейській мові.....	8
Висновки до розділу 1	12
РОЗДІЛ 2. СТРУКТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ ТА ПОРІВНЯННЯ ЕМОЦІЙНО-ЗАБАРВЛЕНИХ ГРАМАТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ	
2.1 Використання емоційно-граматичних конструкцій в корейській мові...	13
2.2 Аналіз та порівняння граматик з відображенням емоційності в закінченнях корейської мови	16
Висновки до розділу 2	23
Висновки	25
추록	26
Список використаної літератури.....	27

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ

Ст. – століття

Кор. – корейська мова

Т.п – тому подібне

ВСТУП

Мова є невід'ємною частиною нашого життя і саме вона буде нацією. Люди всього світу користуються мовами, як важливим чинником комунікації, який допомагає їм розуміти й виразити власний емоційний стан. Психолінгвістика, як наука, є основною у вивченні емоцій та емотивності тексту та мови. Окрім невербального способу спілкування та підвищеної інтонації, завдяки якій ми можемо збагнути почуття мовця, існують граматичні конструкції, які так само несуть емоційну складову та допомагають чіткіше передати бажане, або додають емоційного, як позитивного, так і негативного, забарвлення мовленню.

Актуальність дослідження. Емоційно-забарвлене мовлення привертає особливу увагу своїм відхиленням від норми, тому для того, щоб поліпшити

розуміння представників іншої мовної культури й встановити більш ефективну комунікацію, необхідно детально впровадити та вивчити способи вираження емоцій корейською мовою.

Дослідженнями цієї теми займалися: В.Маслова, В.Шаховський, Ш.Баллі, Н.Лук'янова, Н.Бойко, Л.Ставицька, Хан Сон Хван, Кім Тхе Йоб, Сон Ок Хьон, Ха Джи Сон, Ан Бьон Хі, Хан Дже Йон

Мета дослідження полягає в ознайомленні з особливостями використання емоційно-оцінних графем.

Предметом дослідження є шляхи вираження емоційності в момент мовлення корейською мовою, особливо кінцеві дієслівні граматичні конструкції з емоційним забарвленням.

Об'єктом дослідження в даній курсовій роботі виступає категорія емоційності, результатом реалізації якої на мовному рівні є різні засоби вираження емоційності у корейській повсякденній мові.

Матеріалом є емоційно-забарвлені граматичні конструкції корейської мови.

В ході дослідження були використані наступні **методи**: метод компонентного аналізу, зіставний метод та психолінгвістичний метод.

Наукова новизна роботи полягає в тому, що використання емоційно-забарвлених граматичних конструкцій досі не було достатньо схарактеризовано. Окрім того, в ній зроблена спроба класифікувати засоби вираження емоційності, що використовується у корейській мові.

Теоретичне значення дослідження полягає в уточненні деяких понять, що входять до структури емоційно-оцінних граматичних конструкцій.

Практичне значення роботи полягає в можливості використання її результатів у викладанні такої дисципліни як «Корейська мова».

Структура роботи. Курсова робота складається зі вступу, двох розділів, висновків до кожного з них, загальних висновків, анотації корейською мовою, списку використаних джерел і додатків.

РОЗДІЛ І. ЕМОЦІЙНО-ГРАМАТИЧНІ КОНСТРУКЦІЇ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ ЯК ПРЕДМЕТ ЛІНГВІСТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

1.1 Історія досліджень граматичних конструкцій корейської мови

Корейська мова - рідна і державна мова Республіки Корея. Корейська мова також поширена в Японії, США, Китаї, Росії та країнах Середньої Азії, загальне число мовців становить близько 78 млн чоловік. Вона належить до числа мало вивчених мов світу. Її положення серед інших мов світу до останнього часу вважалося нез'ясованим.

З того, що ми маємо в китайській мові, ми можемо припустити, що корейці намагалися висловити себе китайськими символами ще деякий час між першим і четвертим століттям н. е. Існувало кілька суперечливих теорій щодо походження корейської та її спорідненості з іншими мовами. Індоевропейська теорія та дравідійська теорія вважаються навряд чи переконливими. Алтайська теорія (Г.Рамстедт 1949, 1957-66) зараз видається найбільш широко прийнятою, і тому корейська мова класифікується як член алтайської родини поряд з тунгуською, маньчжурською, монгольською та турецькою. Більше того, Пангхан Кім (1983) та Кімун І (1972), два провідні корейські фахівці, що працюють у галузі історико-порівняльного мовознавства, схоже, значною мірою поділяють думку, висунуту Рамстедтом.

Подібно до інших алтайських мов, корейська мова переважно аглютинативна в морфологічних формаціях. Однак є деякі вчені, які не схвалюють алтайської теорії. Існує ще одна теорія, яка намагається пов'язати корейську та японську мови. Х.Глісон, схоже, визнає корейську мову як окрему мовну сім'ю, та заявляє, що "корейська складається з корейської сім'ї і дещо віддалена від японської сім'ї". Корейська та японська мови, спорідненість яких давно оскаржується, різоче схожі в цілому на граматичну та синтаксичні закономірності, а не в лексиці.

До ХХ в. корейською мовою займалися головним чином католицькі місіонери. З початку ХХ в. місіонерів на цій ділянці змінюють японці: японський імперіалізм починає витіснити з Кореї європейських імперіалістів. Внаслідок цього, діяльність місіонерів, як передового аванпосту європейського капіталу в Кореї, скорочується. Японська корезнавча література служить імперіалістичним інтересам і прагне виправдати загарбницьку політику Японії, доводячи спорідненість корейців і японців в етнографічному, мовному і культурному відношенні. Роботи місіонерів і японських "вчених" по корейській мові не уявляють наукової цінності. Використання їх допустимо з великими застереженнями і обмеженнями. Найбільшої уваги із зарубіжних робіт взагалі заслуговують лише роботи А.Екардт (практична граматики корейської мови, Гейдельберг, 1923) і Г.Рамстедта (наукова граматики корейської мови, Гельсінкі, 1939); перша з них написана на німецькому, друга - на англійській мові [5].

Російські вчені, які вивчали мови Далекого Сходу (Бичурин, Кафаров і ін.), ще в першій половині минулого століття вказували на близькість корейської мови маньчжурським і монгольським мов, виходячи не тільки з даних цих мов, а й з їх історичних зв'язків. Надалі Подставін і Шмідт залучили додаткові матеріали-докази цієї близькості. Проф. Поліванов в 1927р. вказував, що порівняльна граматики алтайських мов (тюркських, монгольських і маньчжури-тунгуських), що замінила собою позбавлені

достовірності урало-алтайські гіпотези Боллер, Грюнцеля, Вінклера і ін., в даний час, після робіт Рамстедта, Б.Владімірцова і ін., вже вийшла зі стадії підготовчого, стала справжньою наукою і корейська мова дійсно стала членом алтайської сім'ї мов. Включення корейської мови нарівні з маньчжурськими, монгольськими і тюрко-татарськими в алтайську сім'ю мов не може бути виправдано тільки фонетичними, морфологічними і лексичними збігами, а й історичними долями носіїв цих мов.

Рамстедт - великий фахівець в області алтайських мов. Своїм дослідженням він ще більше підтверджує близькість корейської мови, яка зберігає свою національну самобутність, ні з південними і аж ніяк не з японською мовами, а тільки з північними і північно-західними тунгусо-маньчжурськими, монгольськими і тюрко-татарськими мовами. Він прямо говорить, що "корейська мова є гілкою алтайської сім'ї мов". У викладі граматичного ладу корейської мови Рамстедт виходить головним чином з принципу змінності (або незмінності) слова і ділить всі корейські слова на три групи, а саме:

1. Імена з їх відміною і іншого роду змінами, властивими імені;
2. Дієслова з їх дієвідміною і іншого роду змінами, властивими дієслова;
3. Частинки і взагалі все незмінні слова [5].

Ця класифікація Рамстедта не є новою і оригінальною. Вперше до корейської мови вона була застосована проф. Г.Подставіним. У своїх програмах по корейській мові, зазначених вище, він згадує про "розподіл лексичного складу корейської мови за трьома категоріями, або частин мови (імена, дієслова і допоміжні частки - службові слова), і виконання останніми відповідних функцій в реченні". В розділ "імена" він включає: іменники, займенники і числівники і їх підрозділ на окремі розряди і види за значенням і виробництва.

Необхідно також вказати, що зауваження Подставіна в згаданій програмі про "переважному значенні дієслівних коренів в корейській мові" реалізується в граматиці Рамстедта як положення переважної ролі присудка в побудові пропозиції в порівнянні з іншими членами. Ця особливість характерна і для монгольських мов. Таким чином, і Подставін і Рамстедт, будучи обидва фахівцями з монгольським мов, зближують граматичну будову корейської мови з граматичною будовою монгольської, виділяючи як характерну особливість корейської мови наявність дієслівних форм відмінювання у імені прикметника. Але це не означає, що вони ототожнюють прикметник з дієсловом; вони підкреслюють і відмінність між ними, називаючи дієслово - дієсловом у власному розумінні, а прикметник - якісним дієсловом, вказуючи при цьому і на деяке розходження їх форм в атрибутивній (визначальних) позиції, а також і на інші відмінності.

У граматиці Рамстедта звертає увагу на деяку невідповідність в обсязі між морфологією і синтаксисом. Майже всю увагу Рамстедт приділяє морфології, на синтаксис у нього відводиться тільки кілька сторінок. Ця очевидна невідповідність може навести на думку, що Рамстедт, висуваючи на перший план морфологію і применшуючи значення синтаксису, неправильно тлумачить граматичну будову корейської мови. Швидше за все це пояснюється нерозробленістю корейського синтаксису. Але в цьому випадку необхідно мати на увазі наступне. Рамстедт у викладі граматики корейської мови дотримується тієї системи, яка у нас була прийнята з другої половини минулого століття.

Рамстедт загострив увагу на морфології і зокрема на категорії дієслова, будучи змушеним до цього ще особливостями граматичної будови корейської мови.

При оцінці граматики Рамстедта необхідно враховувати ще дату її видання - 1939 рік, коли зберігалася японська окупація Кореї і корейське мовознавство знаходилося в стані занепаду. Проте Рамстедт зумів скласти таку граматику корейської мови, яка перевершує всі попередні закордонні роботи цього роду і яка дає найбільш правильну характеристику граматичної будови корейської мови. Правда, в ряді випадків Рамстедт не враховує нових явищ в сучасній корейській мові і допускає застарілі трактування окремих явищ (наприклад, системи відмінювання, позначення вимови деяких дієслівних форм). Після звільнення корейського народу Радянською Армією в 1945 р і освіти Корейської народно-демократичної республіки корейську мову та корейське мовознавство, не пов'язані путами японських колонізаторів, отримали широкі можливості для свого розвитку [5].

У Північній Кореї створено спеціальні комісії по розробці граматичної будови і словникового складу корейської мови, які частково вже опублікували результати своєї роботи.

Для корейської мови також характерне механічне приєднання афіксів до незмінної основи слова. Деякі типи кореневих слів повинні поставлятися з афіксами і не можуть стояти окремо як самостійні слова. У корейській мові, як правило, суфікси прикріплюються до дієслів, щоб зробити це дієслово іноді надзвичайно довгим. Значення суфіксів більше нагадують минулий час або угоду про дієслово. Крім того, багато типів значень виражаються в афіксах, включаючи відмінності, які ми не робимо або не усвідомлюємо, що робимо українською мовою.

Існує багато суфіксів дієслів у корейській мові, що виражають всілякі значення. Корисно мати на увазі, читаючи, що, враховуючи аглютинуючий характер корейської мови та незліченні суфікси дієслів, будь-яке окреме

дієслово має кілька «форм». В реченнях форми дієслів відрізняються залежно від різних використовуваних суфіксів.

В Кореї з давніх часів зв'язок між дітьми і батьками був дуже глибоким і виражався в такій формулі: «Все, що має людина як в плані тілесному, тобто руки, ноги, волосся, шкіру, а також і життєву силу - все це отримано від батьків». Тому потрібно було берегти своє тіло, бо воно не є власністю його власника, а є власністю його батьків, і також потрібно було всіляко сприяти забезпеченню успіху свого життєвого шляху, з тим щоб прославити своє ім'я, своїх батьків і мати достатньо коштів, щоб піклуватися про батьків в старості. За Конфуцієм, немає більшого злочину, ніж неповага до батьків. Це відобразилось і на граматичних конструкціях, так як корейська мова вважається однією з найбільш ввічливих мов у світі. Так як коріння дієслів завжди мають доданий суфікс, деякі з цих суфіксів також виражають соціальні та ієрархічні відносини, ставлення людей. Це відрізняє і виділяє корейську мову серед інших.

Основними рисами корейської граматики є:

1. Основний порядок слів – підмет, додаток і присудок (всі інші частини речення мають довільний порядок);
2. Порядок слів у питальному і розповідному реченнях збігається;
3. Дозволяється опущення підмета, додатка та інших членів речення;
4. Модифікатор завжди стоїть перед словом, до якого відноситься;
5. Велика кількість часток та закінчень, широка система гонорифічних слів та стилів ввічливості;
6. Відсутні правила щодо положення питальних слів у реченні;
7. Відсутня категорія роду іменників

Послідовниками у дослідженнях граматичних категорій корейської мови слід вважати таких лінгвістів як О.Холодович, Ю.Мазур, Сонг Хомін, Г.Рамстедт, Сонг Джеджан та ін.

О.Холодович у своїх працях досліджував категорію способу і модальності в сукупності з іншими показниками в рамках форм кінцевої присудковості, а також виділив шість типів способу дії. Продовжуючи роботу над дослідженнями граматичного ладу корейської мови, Ю.Мазур визначив взаємозв'язок між категоріями способу та 24 цілеспрямованості у питальних та розповідних формах, на прикладі кінцевих компонентів розглядав значення категорії способу та виділив чотири рівні ввічливості у категорії соціальної орієнтації.

Отже, сучасні дослідження, як і дослідження минулих часів, корейської граматики - це важлива складова до покращення розуміння її основ. Сучасні лінгвісти також надають великого значення питанню системної мови, а також

творенню термінів, які вважаються підґрунтям для забезпечення активного функціонування мови у житті носіїв.

1.2 Поняття емоцій, емотивності та кінцеві дієслівні закінчення як форма вираження емоційного фону в корейській мові

Емоції — психічні стани і процеси в людини. Це відповідні реакції на зовнішні та внутрішні подразники, які проявляються у вигляді задоволення або незадоволення, радості, страху, гніву тощо. Прояви емоцій поєднують в собі різні явища: емоційні реакції, що мають свій аналог у зовнішніх засобах вираження; емоційні стани, що пов'язані з внутрішнім емоційним переживанням, що не мають зовнішнього прояву [10, с. 16].

Спочатку емоції були предметом вивчення окремих наук: психології, лінгвістики, філософії. На стику цих наук виникли такі міждисциплінарні області, як когнітивна лінгвістика, нейролінгвістика, комунікативна лінгвістика, антропологічна лінгвістика, психолінгвістика, зіставна лінгвістика, які дозволяють по новому поглянути на проблему емоцій [10, с. 10]. У сферу наукових інтересів багатьох лінгвістів входить емотиологія (лінгвістика емоцій), в центрі вивчення якої стоять емотивність мови, тексту. Актуальним також є новий напрям лінгвістики емоцій — емотивна лінгвоєкологія, що представляє собою інтеграцію емотиології, культури мови та валеології. Лінгвістична екологія сприяє вирішенню проблемних ситуацій спілкування, дає уявлення про екологічний, неекологічний аспект мови, тактики комунікації [7, с 11].

Надзвичайно цікавим для сучасної лінгвістики емоцій є твердження про те, що «чим більше емоційно навантажений знак, тим він менше лінгвістичний; чим більше він стає лінгвістичним, тим більше емоційності він втрачає» (Ш. Баллі, цит. за: Kerbrat-Orecchioni, 1977). Цю думку Ш. Баллі неважко оскаржити з позиції сучасної комунікативістики. В емоційному типі комунікації, в емотивних мовленнєвих актах емоційні знаки висловлюють вершинні смисли саме тому, що вони залишаються лінгвістичними (див., Наприклад, вигуки, емоційно-підсилювальні прислівники, прикметники, вигуки і т.п.). Заява Ш. Баллі про те, що «чим більше знак лінгвістичний, тим більше емоційності він втрачає» вимагає експериментальної перевірки, оскільки все залежить від дискурсу і від емоційного стану комунікантів. Якщо Ш. Баллі мав на увазі дискурсивне і індивідуальне вживання лінгвістичного мовного знака, то можна з ним погодитись. Однак його протиставлення лінгвістичні і емоційності мовленнєвих знаків з позиції сучасної психолінгвістики представляється помилковим. З точки зору психолінгвістики семантика всіх слів інгерентно або адгерентно завжди емоційно навантажена. Аналогічні протиставлення робив і Р.Якобсон,

виділяючи знаки, які виконують експресивну (вигуки) та репрезентативну функції (Jakobson, 1963). Як окремі функції мови ці дві функції дійсно слід виділити. Але в мовної діяльності, особливо в художній, репрезентативні знаки можуть виконувати експресивну функцію, тому такий розподіл з позиції лінгвістики емоцій є умовним.

Сучасно звучить думка М.Бреаль про те, що мова була створена не для опису, розповіді і неупереджених міркувань, а для того, щоб висловлювати бажання, робити приписи, а все це не може бути проведено без емоційного супроводу. Сьогодні велика частина лінгвістів визнає наявність в слові емоційного і раціонального компонентів і погоджується з тим, що стилістика мовлення задається емоційним вибором мовця [5, с 10].

Психолінгвісти, в тому числі і вітчизняні (Клименко, Залевська, Грідін, Мягкова, Фрумкіна та ін.) Вже давно висунули альтернативну до традиційної в лексикології і стилістики точку зору про опозицію між емоційною та нейтрально забарвленою лексикою. З їх точки зору, вся лексика мови емоційно забарвлена (див., Наприклад: Мягкова, 2000). Розуміння концепту як має облігаторну емоційну складову в своєму смисловому змісті є істотним аргументом на користь справедливості думки психолінгвістів. Вербалізація концептів рефлектує їх емоційні складові і фіксує їх в семантиці мовленнєвих знаків, репрезентантів концептів. Дослідження П.С.Волкової показало, що у внутрішню форму мови, слова входять емоції.

У зв'язку з цим актуальний і перспективний в сучасній когнітології біологічний погляд на мову і на теорію пізнання, досить точно представлений А.В.Кравченком, згідно з яким основною функцією мови є не комунікативна, а репрезентативна і адаптивна.

Серед безлічі функцій у емоцій також відзначається регулятивна і адаптивна функції. Все це дозволяє припустити, що емоційна складова латентно присутня у всіх мовленнєвих знаках, у всіх продуктах когнітивної діяльності, тобто і в когніції, і в ментальних і в мовленнєвих репрезентаціях.

Емоційна компетенція мовної особистості набувається через життєвий досвід і в реальній комунікації, а емотивна компетенція - через повчальну і художню комунікацію. Оскільки емоції оціночні, то всі концепти містять в собі оцінну складову. З цієї точки зору концепт є камерою зберігання емоційної пам'яті народу про цінності культури, з якої всі наступні покоління витягують, як з енциклопедії, необхідну для емоційного спілкування інформацію, навіть при наявності динаміки змісту концептів в плані діахронії, яка неминуча в часі. Тож значний внесок у розвиток даних напрямів лінгвістики внесла Волгоградська наукова школа лінгвістики емоцій, керівником якої є В.Шаховський [12, с. 5].

Експресивність є однією з найскладніших лінгвістичних категорій, через те, що вона пов'язана з проявом суб'єктивного початку в мові, супроводжуваним пізнанням об'єктивної дійсності і відбиває зміст індивідуальної свідомості носіїв тієї чи іншої мови. Проблема експресивності мовленнєвих засобів привертала увагу лінгвістів вітчизняного та зарубіжного мовознавства протягом всього 20-го сторіччя. Починаючи з середини 50-х рр. минулого століття, починається вивчення експресивності мови і мовленнєвих творів. На сьогоднішній день в лінгвістиці накопичений величезний досвід дослідження експресивності тексту в її зовнішньому прояві, докладно вивчені та описані різні способи і засоби вираження експресивності в зовнішній формі тексту. Однак, явище експресивності повідомлення, як усного, так і письмового, цим не вичерпується. Постановка та вирішення проблеми, пов'язаної з дослідженням різних видів внутрішньої, позамовної, експресивності тексту, набуває особливої значущості, що багато в чому визначає актуальність даного дослідження. Також, вагомість теми обумовлена ще й тим, що в сучасній науці текст як носій інформації визнається в різних її видах потужним інструментом впливу на свідомість індивіда. Дослідження способів такого впливу, закладених на глибинному рівні, становить інтерес для дослідників різних гуманітарних областей, в тому числі і мовознавства.

При дослідженні емоцій важливо врахувати досвід лінгвістів у вивченні механізмів мовного вираження емоцій мовця, мовного позначення випробовуваних емоційних станів, а також способів інтерпретації емоцій як об'єктивного емоційного стану людини. З одного боку, людина і її емоції є для мови частиною об'єктивної дійсності і, отже, її об'єктами, відображеними за допомогою мови; з іншого боку, емоції беруть активну участь у формуванні мовної, тобто модельної картини світу. При цьому людина є активним відображенням суб'єкта, її мова — засобом відображення, а емоції людини — формою відображення оцінного ставлення людини до світу.

Серед корейських дослідників можна виділити Лі Ік Соба, Кім Тхе Йоба, Ха Джин Сона, які внесли великий внесок в розвиток корейського мовознавства в сфері дослідження емоцій в мові.

В лінгвістичній типології існує кілька типів класифікацій мов; згідно своєї морфологічної структури, корейська мова відноситься до аглютинативних. Головною рисою мов аглютинативного типу є те, що форми самостійних слів утворюються за допомогою вільно приєднувальних до вихідної форми афіксів (суфіксів і префіксів) та закінчень, які завжди приєднуються до кореня з урахуванням їх ієрархічної послідовності.

Емоційний стан в акті комунікації як лінгвістичне явище досліджується мовознавцями не так давно. Мова завжди була і залишається головним

інструментом людського спілкування, що не тільки забезпечує інформаційний обмін учасників діалогу, але й відображає їх емоційний стан в акті комунікації. Комунікація, як лінгвістичне явище, досить активно почала досліджуватися вченими у минулому столітті, але емотивний фактор, як не відокремлена одиниця комунікації, залишався у тіні. Довгий час велися дискусії через питання про співвідношення емоційного та раціонального в мові та мовленні. Вважалося, що одні слова мають тільки предметно-логічний зміст, а інші описують певні емоції. Наразі дослідження проблеми "мова і емоції" є одним з основних пріоритетних напрямів сучасного мовознавства. Шаховський В.І. виділяє два способи вираження емоцій: вербальний (за допомогою мовленнєвих засобів) та невербальний (міміка, жести, пантоміма). Але необхідно зазначити, що невербальний спосіб переважає над вербальним, оскільки емоція – короткотривале почуття і ми нерідко відчуваємо труднощі, намагаючись підібрати найбільш влучні мовні засоби для її вираження. Емотивність властива всім мовленнєвим рівням: фонетичному, морфологічному, лексичному і синтаксичному. Кожен з них має власну низку засобів вираження. Прикладом використання фонетичних засобів мови для вираження емоцій і їх впливу, на емоційну сферу слухача має величезний арсенал прийомів, які засновані на особливому способі підбраною звуковий і ритмічною організації висловлювання. Сюди можна віднести алітерацію, риму, звуконаслідування і ритм. Ці прийоми використовуються в основному в поезії, але рима зустрічається і в звичайному не поетичному мовленні і знаходить широке застосування в просторіччі і жаргонах як емоційно-оцінні прийоми.

В корейському мовознавстві дану тему досліджував Кім Тхе Йоб і згідно його класифікації, емоційні стани поділяються наступним чином:

- 1) Емоції, пов'язані із негативними відчуттями (смуток - 슬픔, нещастя - 불행);
- 2) Емоції, пов'язані із позитивними відчуттями (радість - 그쁨, щастя - 행복);
- 3) Емоції пов'язані із людьми, що здійснили погані вчинки (гнів - 분노, злість - 화);
- 4) Емоції пов'язані із роздумами про власні вчинки або самооцінкою (сором - 수치심, самовпевненість - 자부신);

5) Емоції пов'язані із відношенням до інших людей (любов - 사랑, повага - 존경)

Окрім лексики, яка надає словам емоційного забарвлення в корейській мові почуття та емоції також передаються через кінцеві дієслівні закінчення, які виражають емоційний фон мовлення носія. Дієслівно закінчення завжди додаються за певною ієрархічною послідовністю, такою як, наприклад: предикат + час – емоційний фон – ввічливість (오다 - прийти, 오겠습니다).

- 한국어 공부가 이렇게 어려울 줄이야! – Корейську вчити так важко!
- 많이 바쁘시군요. – Ох, дуже зайнята!

Частіше за все схожі граматичні закінчення потрібно перекладати, доповнюючи додатковим поясненням, адже вони мають велике додаткове смислове та емоційне навантаження, яке не підлягає перекладу шляхом буквального передання через розбіжність структури мови.

Одним з найрозповсюджених способів вираження емоцій в корейській мові, як і в будь якій іншій, необхідно виділити лексичний. Використання лексем різного типу дає можливість висловити будь який емоційний стан в момент мовлення. Для вираження емоцій в мові застосовують: вигуки, жаргони, сленг та слова, що безпосередньо називають емоції.

Отже, корейська мова дає можливість вираження емоцій не тільки на лексичному, синтаксичному, фонетичному та семантичному рівні, а й граматичному. Та на сьогоднішній день в лінгвістиці є певний досвід вивчення експресивності та емотивності тексту, але серед мовознавців немає однозначної думки стосовно цих явищ, тому вона є досить цікавою для вивчення.

Висновки до розділу 1

У першому розділі нами було проаналізовано, що лінгвістика емоцій (емоціологія) була сформована на стику психології і традиційного мовознавства. Вона стала сферою наукових інтересів багатьох вчених-лінгвістів, які звернули увагу на це явище в середині другої половини ХХ століття та вже в рамках системно-структурного мовознавства зуміли визначити пріоритетний напрямок у розвитку науки.

Розглянули емоційну лексику, під якою розуміємо слова, що мають виражену емоційну забарвленість, вигуки, жаргони, сленги, просторіччя, лайливі слова та слова, що називають самі емоції. Також нами було досліджено розвинену систему дієслівних закінчень, через яку в корейській мові переважає граматичний спосіб вираження емоцій. За допомогою різних граматичних

емоційно-забарвлених форм, можна додати і підсилити речення емоційним навантаженням. Задля уникнення плутанини в мовленні та кращого розуміння великої кількості емоційних граем, які схожі за значенням та експресивністю, виникає необхідність порівнювати та виокремлювати їх особливості.

РОЗДІЛ 2. СТРУКТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ ТА ПОРІВНЯННЯ

2.1 Використання емоційно-граматичних конструкцій в корейській мові

На відміну від європейських мов, емотивність в корейській мові є граматичною категорією дієслова. В українській мові емоції можна висловити, як правило, за допомогою пунктуації (на письмі), інтонації (в усному мовленні) та лексично, а в корейській мові вони можуть виражатися за допомогою додавання емоційно-забарвлених граем до основи дієслова. Через відсутність такої граматичної форми в більшості інших мов, виникають проблеми при комунікації, розумінні висловлювання носіїв мови, а також при перекладі, так як вони потребують додаткового пояснення, адже вони наділені великим емоційним та смисловим навантаженням.

Розглянемо на прикладі дієслова 하다 (робити) можливі варіанти використання емотивних граем: 하더군요, 하고요, 하더라고요, 하는데요, 하지요, 하거든요, 하던데요, 하는군요, 하네요, 하잖아요 тощо [23]. Вибір закінчення на позначення емоції завжди залежить від ситуації та власного вибору мовця, тому, звісно, є суб'єктивним. Але, потребує детального їх вивчення задля розуміння смислу, яким мовець наділив власне висловлювання.

-네(요) виражає здивування стосовно інформації яка щойно була отримана. Як правило, це стосується нової інформації або досвіду який був отриманий незадовго до моменту мовлення, або у той самий час [16].

Розглянемо приклад з використання емотивної грамеми -네(요) з додаванням до неї дієслова:

- – 맛있네요! – Вау, це смачно!

-네(요) є досить спонтанною та негайною реакцією мовця на події в реальному часі. Навіть у випадку використання із суфіксом минулого часу воно не має значення подиву в минулому: минулий час показує на завершення дії в минулому часі, а -네(요) виражає стан подиву в момент мовлення.

- – 와, 눈이 많이 왔네요! – Вау, випало так багато снігу! («випав сніг» у минулому, але захват від цього виражається в момент мовлення);
- – 와, 한국이 많이 변했네요! – Вау, Корея так змінилася! (так як мовець виражає подив який базується на власному досвіді, це речення має додатковий зміст того, що мовець вже був у Кореї раніше і, базуючись на власних знаннях набутих у минулому робить висновки в реальному часі);
- – 그 식당 음식은 너무 맛있었네요! – Вау, їжа в цьому ресторані була така смачна!.

В останньому прикладі вживання -네(요) є недоречним, адже враження від набутої інформації виражаються не в момент отримання досвіду. Більш доречним в цьому випадку буде вживання інших граматичних форм на вираження здивування та захоплення, таких як -군(요) та -는데(요) [16].

-군(요) може виражати емоції здивування як стосовно подій що відбуваються в момент мовлення, так і відносно того, що вже сталося у майбутньому. У комбінації із майбутнім часом закінчення -네(요) можливе, але буде набувати іншого значення. Комбінуючи -네(요) разом із -겠-, що в свою чергу має значення припущення та можливості, -겠네요(요) набуває значення припущення на основі набутого досвіду в момент мовлення або зробивши певні висновки із почутого або побаченого незадовго до цього.

Зазвичай, використовуючи -네(요) основним бажанням мовця є сповістити слухача про те, що це є новий факт для нього і він відчуває певні емоції. Можна відзначити, що на 60% -네(요) – це вираження власних думок та почуттів, а на 40% – цілеспрямоване бажання сповістити слухача про

власні враження і отримати коментарі на власний вислів. В свою чергу -군(요) на 90% спрямований на вираження емоцій мовця і може вважатися «думками вголос», у більшості випадків слухач не коментує даний вислів [22].

Через велику кількість граем, які мають однакове емоційне навантаження (-네, -군, -는데) виражають подив) виникає необхідність в уточненні значення та порівняння їх використання задля розуміння різниці між ними. Так, наприклад, якщо розглянути, емотивну граему -더군요 ми побачимо деяку різницю, щоправда вона є схожою лише за емоційним фоном, проте також може додавати як впевненості у висловлюванні, так і не впевненості, адже повідомляє нам, що у мовця є вагомі підстави так вважати [17]. Цим закінченням ми можемо передати якнайменше три аспекти: власний досвід, впевненість у висловлюванні, захват/подив. Розглянемо на наступному вказанному прикладі:

- 책이 진짜 재미있더군요! – Книжка насправді цікава! (Я так кажу спираючись на власний досвід, адже я її читала.)

Якщо часточка -더 вказує нам на власний досвід людини, то -군 виражає саме захват, подив або раптове розуміння ситуації. Так, речення 책이 진짜 재미있더군요! може мати трохи інше значення в залежності від ситуації через багатозначність граеми. Наприклад можливим варіантом перекладу та розуміння речення може бути: (Тепер я зрозуміла чому інші люди так вважають завдяки їх власному досвіду.)

Дієслова категорії емоційного стану і відношення пов'язані з полями мови, поведінки, інтелектуальної діяльності, сприйняття тощо. Це пояснюється відомим положенням про те, що емоційні процеси є певною складовою психічних станів людини поряд з вольовими проявами та інтелектуальними станами.

Через те, що в більшості мов не існує такої граматичної форми дієслів як «емотивна», тим, хто вивчає корейську мову, використання емотивних граем не є легким в повсякденному усному мовленні, а також ускладнює розуміння висловлювання носіїв та викликає труднощі при перекладі, адже потребує додаткового пояснення того, що мав на увазі мовець. Професор Хан Сон Хва показує різницю у висловлюваннях носія мови та людини, яка вивчає корейську як іноземну.

1) 세 명에서 계속 이렇게 돌아다녔어요. 좋은데, 그러니까 꼭 그 패 키지를 이용한 게 아니구, 그러니까 패키지로 하면 돈이 좀 많이 들잖아요,

근데 그 아저씨가 이거 하지 말라구, 돈 많이 드는 거 하지 말구, 자기가 더 좋은 데 안다고 그러면서, 그 아저씨가 데려다 준대, 그런 데 다니구 막 그랬었거든요.

У прикладі (1) ми бачимо монолог носія корейської мови із використанням різних заключних дієслівних закінчень 아/어요, 잼아요, 거든요, що робить висловлювання більш природнім і передає емоційний стан мовця у момент мовлення.

2. 오학년 전에 그 시골에서 음 공부해서...서 좀 기억이 좀 안 나왔어 요. 근데 지 지금까지도 이제까지 도어 친한 친구예요. 그 친구 그 음 도시에 가서 사귀는 친구예요. 어 저 첨 도시에 가서 어 아무도 음 몰라서 좀 어 집 가는 길도 찾을 수 없어요. 근데 그 친구가 어 매일 저랑 같이 가고:어 놀 놀고: 음 그 시기한 저한 저 어 저한테 너무 음 신길한 일도 많이 가르쳐 주렸어 가르쳐 줬어요. 어, 음, 매일 방학 어 수업 끝나고: 어: 같이 음 밥 먹어 놀고 어: 그랬어요.

У прикладі (2) показано монолог студента, що вивчає середній рівень корейської мови і використовує лише заключні дієслівні закінчення ввічливого неофіційного стилю мовлення. За словами професора Хан Сон Хвана, такий тип висловлювання є «прісним та монотонним», що не є типовим для корейської мови. Саме через це, він називає емотивну категорію дієслова однією із найважливіших у вивченні та викладанні корейської мови, що є основним елементом у досягненні повного порозуміння мовців.

Оскільки тексти надають дані, які найбільш близько підходять до вивчення особистості, «що стоїть за текстом», то логічним видається перехід, характерний для представників Волгоградської школи емотіології, від дослідження уніфікованих, типізованих емоцій і семантичного простору мови до вивчення емоційного смислового простору мовної особистості. У центрі уваги слухачів аспірантського семінару В.І. Шаховського та членів науково-дослідної лабораторії «Мова і особистість» сьогодні знаходяться проблеми динаміки мовного коду, розвитку і реалізації його прихованих можливостей, питання емоційної специфіки мови в різних умовах спілкування, механізмів розпізнавання чужих емоцій і управління власними емоціями в процесі комунікації, узгодження емоцій різного якості, стимуляції позитивних і нейтралізації негативних емоцій в актах міжособистісного, інституційного і міжкультурного спілкування.

Критерієм емотивної компетенції мовної особистості може служити його вміння породжувати (в практиці навчальної та природної комунікації) емотивно коректні тексти; критерієм її емоційної і громадянської зрілості, можливо, може служити здатність адекватно сприймати особистісні, емоційні доміанти чужих текстів як відображення інших концептосфер та інших культур. На стадії вивчення емоційно-забарвлених граматичних конструкцій в корейській мові та для більш кращого запам'ятовування нам дійсно може допомогти розуміння невербального емоційного фону мовця, яке відображається його тілом, мімікою та рухом, крім цього, ми можемо зрозуміти який має мати невербальний вигляд та чи інша емоція, яка ховається за графемами.

Отже, нами було доведено, що, на відміну від української мови, де емотивність виражається, як правило, за допомогою інтонації в усному мовленні та пунктуацією на письмі, в корейській мові емотивність є граматичною категорією дієслова, що виражається за допомогою додавання емоційно-забарвлених предикативних закінчень.

2.2 Аналіз та порівняння граматик з відображенням емоційності в закінченнях корейської мови

Як нами вже було розглянуто, найбільш вживаними емоційно-забарвленими конструкціями в корейській мові є ті, які позначають впевненість або невпевненість в чомусь, не закінчену думку, здивування, шкодування та роздратування, як наприклад -ㄴㄹ(으) та -ㄱ(으).

Через їх досить велику схожість виникає необхідність роздивитися їх більш детально та проаналізувати їх відмінності, тож пояснимо їх використання:

Таблиця 1

Порівняння граматичних конструкцій -ㄴㄹ(으) та -ㄱ(으)

-ㄴㄹ(으)	-ㄱ(으)
<ul style="list-style-type: none"> Частіше використовується в повсякденному усному мовленні. 	<ul style="list-style-type: none"> Частіше використовується в книжках та письмових текстах.
<ul style="list-style-type: none"> Показує здивування базуючись на власному досвіді мовця. 	<ul style="list-style-type: none"> Показує здивування базуючись, частіше, на непрямому досвіді – почутому від інших людей.
<ul style="list-style-type: none"> Є частиною діалогу. Слідом за 	<ul style="list-style-type: none"> Не є частиною діалогу. Показує лише власні розсуди

<p>висловлюванням із -네(요) слідує реакція або коментар учасників бесіди.</p>	<p>мовця і не потребує реакції інших учасників бесіди на висловлювання.</p>
--	---

Тож -네(요) використовується для висловлення здивування чи подиву при вивченні чогось через безпосередній досвід або при згоді з чимось, що сказав хтось інший. Це робиться шляхом додавання -네(요) до основ прикметників та дієслів. Це відповідає таким варіантам в українській мові "дійсно", "звичайно", "вау".

1. Висловлення здивування чи здивування, дізнавшись щось через безпосередній досвід:

– 한국말을 정말 잘 하시네요. Ви справді добре розмовляєте корейською! – 아니에요. 더 많이 공부 해야 돼요. Не зовсім. Мені доводиться вчитися набагато більше.

2. Погодження з чимось, сказаним кимось іншим:

- – 오늘 날씨가 춥지요? Чи не холодно сьогодні?
– 네, 정말 춥네요. Так, насправді холодно
- – 남편 키가 크시네요. Ваш чоловік справді високий!
– 네, 187 센티미터예요. Так, він зріст 187 см.

3. Слідом за висловлювання слідує коментар учасника бесіди:

- – 제 선물이에요. 빨리 열어 보세요. Це подарунок (я отримав для вас).
Вперед і відкрий його.
– 예쁜 목도리네요. 고마워요. 겨울에 잘 할게요. Який гарний шарф!
Дякую. Я буду носити його часто взимку.
- – 우리 딸이 그린 그림인데 어때요? Що ви думаєте про цю картину моєї доньки?
– 정말 잘 그렸네요. 언제부터 그림을 배웠어요? Боже, вона справді добре намалювала! Коли вона почала вчитися малювати?

Давайте також розглянемо приклад двох граматичних конструкцій у схожих реченнях, і зрозуміємо, чому вживання 네(요) в наведеному контексті буде не доречним:

- 이 식당에서 만두 먹어 봤어요? 저 혼자 3 인분을 먹었어요. Ви коли-небудь її в ресторані манту?
- 그래요? 이 집에 만두가 맛있군요! дійсно? Манту в цьому ресторані мають бути дійсно смачними! (Це не досвід мовця і він базується лише на почутому, що є непрямим досвідом).

В порівнянні з 네(요) -군요 може бути використано в реченні, так як речення стосується того, про що дізнався хтось, навіть незважаючи на те, що мовець ще не їв страву. Розглянемо на прикладі 네(요):

- 만두 먹어 봤어요? 정말 맛있어요! Ви коли-небудь куштували манту? Це справді смачно!
- 그래요? 이 집 만두가 맛있네요.

-네(요) не може використовуватися, оскільки мовець не куштував манту особисто, і зі вживанням

На додаток до цього, хоча -군요, яке демонструє ввічливість, є розмовною, має схожу форму -구나, та -네(요) можуть бути взаємозамінними фактично в будь-якій ситуації, -네(요), швидше за все, буде використовуватися, коли мовець вражений від отриманої інформації. З іншого боку, -구나, -군 -군(요), швидше за все, будуть використовуватися, коли мовець просто усвідомлює якийсь буденний факт, якого він або вона не знав раніше. Технічно ми можемо використовувати -구나, -군, -군(요) або -네(요) в будь-якій ситуації, проте буде добре, якщо ми будемо пам'ятати деталі їх вживанні та говорити відповідно до правил, хоч ми розуміємо, що носії говорять так, як звично, а не схиляються до граматичних правил.

Наступною, однією з найуживаніших та найуживаніших емоційно-забарвлених кінцевих грамем корейської мови, є -지() або -죠. Її багатозначність нерідко викликає проблеми не носіїв мови під час вивчення корейської мови, а часте використання її в повсякденному усному мовленні створює певні перешкоди на шляху у порозумінні із носіями мови. В розповідному реченні можливе використання форми -지(요):

(1) коли говорите про щось, припускаючи, що інша людина теж про це вже знає.

(2) і ви, і інша людина про щось знаєте або маєте спільну думку про щось, але знову про це згадуєте, підтверджуючи інформацію.

В питальному реченні може застосовуватись:

(3) якщо і ви, і інша людина про щось знаєте, але ви маєте на меті перепитати, заспокоюючи себе.

(4) якщо ви знаєте про щось, і лише хочете перепитати про всяк випадок.

(5) якщо ви чогось не знаєте і задаєте собі питання, зазвичай думаючи вголос і запитуючи інших людей одночасно.

Частіше за все, в цьому випадку використовується фамільярний стиль – 지.

1. 오늘 날씨가 춥지요? – Сьогодні холодно, вірно? / Сьогодні холодно, згоден? (Ви знаєте, що ваш співрозмовник також знає про той факт, що погода холодна.)

2. 맞아요. 피자가 정말 맛있죠. – Вірно. Піца дуже смачна. (Ви знаєте, що ваш співрозмовник також вважає, що піца смачна.)

3. 재미있지요? – Цікаво, вірно? (Можливо, ви ще не знаєте, що ваш співрозмовник вважає це цікавим, тому ви хочете перепитати його аби знати його думку.)

4. 이거 뭐지? (Питання до самого себе, думки вголос.) – Що ж це? (Якщо ви не запитуєте когось конкретного, про те, що це таке, але тим не менш хочете показати людям поруч, що вам дійсно цікаво дізнатися цю інформацію.)

5. 그럴 수가 있죠. – Так, нічого не поробиш. (Ви знаєте, що ваш співбесідник також знає цю інформацію і хочете підтвердити цю інформацію.)

Таблиця 2

Порівняння граматичної форми 지요 з іншими грамами

아/어요	오늘 목요일이에요	Сьогодні четвер. (Розповідне речення, емоційно - незабарвлене)
-네요	오늘 목요일이네요!	Вау, так сьогодні четвер! (Здивування від усвідомлення інформації.)

-지요	오늘 목요일이지요.	Сьогодні четвер, так? (Ви і ваш співрозмовник знає цю інформацію, ви просто підтверджуєте інформацію.)
-지요?	오늘 목요일이지요?	Сьогодні четвер, так? (Ви і ваш співрозмовник знає інформацію, але ви перепитуєте про всяк випадок або для того, щоб впевнитись.)

Порівнявши форму -지(요) із кількома іншими граматичними емоційно забарвленими формами, можна зробити висновок, що частіше за все в реченні вона має емоційне забарвлення легкої невпевненості. На відміну від -고(요), -지(요) запитує правильної відповіді у слухача або шукає підтримку (погодження) з власним висловом, так як, вважається, що слухач володіє інформацією краще за мовця. Тоді як -고(요) є скоріше відповіддю на запитання співрозмовника; в ситуації, коли запитуючий зовсім не володіє інформацією і чекає відповіді від партнера, а той в свою чергу не повністю впевнений у відповіді.

1) - 우리 강아지가 정말 귀엽죠? – Наш цуцик правда милий, вірно ж? - 그래. – Так, звісно.

2) - 오늘 날씨가 어때요? – Яка сьогодні погода?

- 춥고요. – Холодно, здається.

Іншим способом підтвердити інформацію в корейській розмовній мові є закінчення -잖아(요) [15].

-잖아 або -잖아요 можна приєднати до дієслів, прикметників або 이다 в кінці речення. Це закінчення створює значення, яке вільно перекладається як «як ви вже знаєте» або «не забувайте, що ...», або може перекладатися українською як «... же ...».

На практиці воно використовується, коли ви розмовляєте з тим, хто вже знає (або повинен вже знати) факт, який ви заявляєте, і ви стверджуєте цій особі, що він або вона знає (або повинен знати) це.

Зазвичай вимовляється із підвищенням голосу, в роздратованому емоційному стані. Як правило, має негативне емоційне забарвлення невдоволення або роздратування. Також використовується для підтвердження або підкреслення власної правоти, тобто має відтінок повної впевненості у власному висловлюванні.

- 어제 말했잖아요. – Я ж тобі казав вчора! (Співрозмовник знає, що це вже було сказано вчора, тому мовець виражає власне роздратування.)
- 오늘은 수요일이잖아요. – Сьогодні ж серeda.
- 알잖아요. – Ти же знаєш. (І я знаю, що ти знаєш.) / Я знаю. (І ти знаєш, що я це знаю.)

- 어차피 내일 시간이 있잖아요. – У нас в будь-якому випадку є ще час завтра. Граматична форма -**잖아(요)** може використовуватись на пояснення причини в діалогічному мовленні. У відповідь на репліку співрозмовника, можлива відповідь із її вживанням, але у тому випадку, коли обидва знають відповідь на питання, а відповідає лише знову підкреслює факт. Або в тому випадку, коли відповідь є очевидною для слухача або загалом

Розглянемо також вживання -**걸(요) / -걸(요) 그랬다:**

- 1) – 아키라 씨, 오셨어요? – Акіра, ти приїхала?
– 아, 모두들 정장을 입고 왔네요. 저도 정장을 입고 올걸 그랬어요. Так, але всі одягнені офіційно.

2) – 컴퓨터가 30% 나 세일을 하네요. – Комп'ютери по дивовижній знижці – 30%.

– 진짜요? 이렇게 세일 할 줄 알았으면 조금만 기다릴걸 그랬어요.
지난주에 샀거든요. – Справді? Якби я знала, що у них такий великий продаж, я б почекала трохи довше. Я купила один минулого тижня [19].

Цей вислів використовується, коли мовець хоче висловити шкодування чи почуття жалоби з приводу чогось, що він / вона повинен був зробити, або зробив, але не повинен був зробити. При посиланні на те, що повинно було бути зроблено, але не було, використовується -(으)ㄹ 걸 그랬다, а коли

йдеться про те, що було зроблено, але заднім числом не повинно було використовуватися -안(으)ㄹ걸 그랬다 [21].

- 오늘 학교 축계에 안 갔는데 유명한 연예인들이 왔다고 해요. 축제에 갈걸 그랬어요. - Сьогодні не ходив на шкільний фестиваль, але чув, що там брало участь багато відомих зірок. Я повинен був поїхати на фестиваль

- 시험이 너무 어려워서 시험을 망 쳤어요. 이렇게 시험이 어려울 줄 알았으면 공부를 더 많이 할걸 그랬어요. - Тест був настільки важким, що я його не пройшла. Якби я знала, що це буде так складно, я б вивчила більше. •

- 오늘 친구랑 놀러 갔는데 갑자기 비가 왔어요. 오늘 가지 말걸 그랬어요. - Я сьогодні вийшов зі своїм другом, але раптом почався дощ, я не повинен був сьогодні виходити.

Це слово 그랬다 у цьому виразі можна скоротити просто -(으)ㄹ걸. Це неформальна форма виразу, що використовується лише з тими, з ким мовець близький або коли розмовляє сам із собою.

- 우리과 친구들이 여행 간다는데 너도 같이 갈래?

- 나도 가고 싶은데 돈이 없어. 이럴 줄 알았으면 돈을 좀 아껴 쓸걸.

Вираз -(으)ㄹ걸 також може використовуватися для вираження припущення. Однак це припущення -(으)ㄹ걸 вимовляється із зростаючою інтонацією і використовується лише в неформальній мові.

1) - 혹시 마크 씨 못 보셨어요? - Ви випадково не бачили Марка?

- 아마 커피숍에 있을 걸요. 아까 커피숍에 간다고 했거든요. - Він, мабуть, у кав'ярні. Я чула раніше, як він говорив, що їде туди.

2) - 어제 양강 씨도 테니스 치러 갔을까요? - Думаєш, Янг Ган вчора ходив грати в теніс?

– 아마 안 갔을 걸요. 예전에 테니스를 못 친다고 했던 것 같아요. –

Сумніваюсь, він би не пішов, думаю, колись він сказав, що не може грати в теніс.

Цей вислів використовується, коли мовець заявляє непідтверджене припущення чи припущення щодо майбутньої події чи чогось, у чому він не впевнений. Він використовується лише серед близьких друзів і з'являється лише в розмовній формі, а не в письмовій.

• – 백화점에 가려고 하는데 사람이 많을까요? – Я планую піти до універмагу, але як ви думаєте, там буде багато людей?

– 추석 전 이니까 많을 걸요. – Це прямо перед Чусеком, тому, впевнений, їх буде багато (людей).

• – 집 앞에 있는 마트가 몇시에 여는 지 아세요? – Чи знаєте ви, коли відкриється маленький ринок перед будинком?

– 아마 10 시쯤 열 걸요. 다른 마트들이 대부분 10 시에 열거든요. – я думаю, что он открывается около 10, потому что большинство других магазинов открывается в 10.

• – 약속 시간을 좀 늦추고 싶은데 자야 씨가 출발했을까요? – Я хочу перенести нашу зустріч на більш пізній час, але як ви гадаєте, Джая не пішла (зі свого дома)?

- 벌써 출발했을 걸요. 자야 씨 집이 멀잖아요. - Даю голову на відсіч, що вона вже пішла. Будинок Джая далеко.

Вираз -(으)ㄹ걸 також може представляти скорочену форму -(으)ㄹ걸 그랬다, в якому 그랬다 опущено. Як такий, він також може бути використаний для вираження почуття мовця шкодування щодо минулої події. З цієї причини ми повинні звернути особливу увагу на цю форму, коли вона використовується неофіційно, оскільки це може означати або припущення, або шкодування залежно від ситуації.

• Цей вираз можна також використовувати для того, щоб пом'якшити те, що мовець не погоджується зі слухачем, тобто для висловлення переконання мовця в тому, що висловлювання чи очікування слухача є неправильним або відрізняється від його власного.

• – 아침 8 시에 출발할까요? – Поїдемо о 8 ранку?

– 그 시간에는 길이 많이 막힐 걸요. – На той час рух транспорту, мабуть, буде поганим.

• – 아키라 씨에게 경복궁을 구경시켜 줄까 해요. – Я планую відвідати Кьонбоккун разом з Акірою.

– 아키라 씨는 경복궁에는 벌써가봤을 걸요. 외국인들이 한국에 오면 제일 먼저가는 곳이잖아요. – Я думаю, що вона вже була в Кьонбоккуні.

Це одне з перших місць, яке іноземці відвідують після приїзду до Кореї.

2. Цей вислів використовується, коли лише мовець має знання, щоб підтвердити припущення чи припустити. Відповідно, його не можна використовувати, коли і мовець, і слухач обмінюються однаковою інформацією.

– 주말까지 벌써 매진 되었네요. – Він уже розпроданий на ці вихідні.

– 그러게요. 영화가 재미있을 걸요. (X)

– 그러게요. 영화가 재미 있나 봐요. (0) – Так, цей фільм здається популярним.

Підставою для припущення про популярність фільму – тобто про те, що квитки розпродані на всі вихідні – є спільне для обох людей, і тому -(으)ㄹ 걸요 використовувати не можна.

– 이 영화가 재미 있을까요? – Чи вважаєте ви цей фільм цікавим?

– 요즘 흥행 1 위라고 하니까 재미있을 걸요. – Це номер 1 у касах в наші дні, тому, я гадаю, це цікаво.

Тут лише 나 (мовець) знає, що фільм номер 1 у касі, тому -(으)ㄹ 걸요 можна використовувати.

3. Інтонація речень із використанням цієї грамеми піднімається в кінці.

– 강원도는 날씨가 어떤지 아세요? – Ви знаєте, яка погода, у Кангвон-До?

– 북쪽이라 서울보다 추울 걸요. – Оскільки це на півночі, я впевнена, що тут холодніше Сеулу.

4. Що стосується міцності переконання, -(으)ㄹ 걸요 виражає слабкіші переконання, ніж -(으)ㄹ 거예요.

• – 수영 씨가 점심을 먹었을까요? – Думаєте, Суйон обідав?

– 먹었을 걸요. 지금 3 시 잤아요. – Я вважаю, що вона має. Вже 3 години.

(2) – 수영 씨가 점심을 먹었을까요? – Думаете, Суйон обідав?

– 먹었을 거예요. 아까 식당에 밥 먹으러 간다고 하더라고요. – Так, я впевнена, що вона має поїсти, а тому вона сказала, що їде їсти до їдальні.

У (1) використовується -(으)ㄹ 거요, оскільки 나 (мовець) базує своє припущення на тому, що більшість людей зазвичай обідають до 3 години дня.

У (2) використовується -(으)ㄹ 거예요, оскільки 나 (мовець) базує своє припущення на більш конкретному факті, що Суйон насправді сказала, що збирається їсти.

В корейській мові можна виразити впевненість шляхом використання дієслівних граем, які включають в себе часточку -ㄷ-. Цей афікс буквально означає, що інформацію, яка включена в дане висловлювання, мовець дізнався/зрозумів на власному досвіді. Саме ця функція надає реченню відтінок впевненості, але в суб'єктивному значенні. Існують різні варіанти комбінування -ㄷ- з іншими кінцевими закінченнями, всі вони будуть мати різний відтінок, але впевненість зберігається: -던데요, -더라고요, -더라, -더니, -던가.

Отже, найбільш вживаними граемами на позначення емотивності є ті, що позначають впевненість/непевненість, шкодування, роздратування, здивування, захват та незакінчену думку. Захват в корейській мові є найбільш складною емоцією для вираження, адже може позначатися за допомогою трьох закінчень: -는데(요), -네(요), -군(요), з яких перша має, щонайменше, 4 різних значення, що може ускладнювати розуміння змісту та емоційного фону.

Висновки до розділу 2

У другому розділі нами було досліджено найбільш вживані емоційно-забарвлені конструкції в корейській мові, які позначають впевненість або непевненість в чомусь, не закінчену думку, здивування, шкодування та роздратування, як наприклад -네(요) та -군(요).

Також, ми детально проаналізували граматичні закінчення, такі як -걸(요) / -걸(요) 그랬다, дізнавшись, що воно виражає слабкіше переконання ніж -(으)ㄹ 거요, що інтонація речень даної грамеми піднімається в кінці та те, що її

використовують, коли лише мовець має інформацію, щоб підтвердити припущення співрозмовника. Окрім неї, ми розглянули -ㄷ(으) і зробили висновок, що частіше за все в реченні вона має емоційне забарвлення легкої невпевненості.

ВИСНОВКИ

В даній роботі ми дослідили граматичні конструкції з емоційним забарвленням та способи їх вживання в корейській мові. Актуальність цієї теми обумовлена тим, що “мова та емоції” є однією із сучасних тенденцій в розвитку мовознавства.

Ми визначили важливість розуміння вивчення емоцій та те, що дослідження способу їх вираження в мові може допомогти під час її опанування. Ми виділили два основних способи, такі як вербальний та невербальний, і що засоби емоційної експресії включають лексичну, фонетичну та граматичні. Так як більшість вчених поділяють емоції на негативні та позитивні, ми також роздивлялися деякі граматичні закінчення, як, наприклад, негативні, такі як роздратування – 거든(요), 잦아(요) і позитивні – 는데(요), 네(요).

Також в нашій роботі ми порівняли граматики з відображенням емоційності в закінченнях корейської мови, використовуючи таблиці, та наведеними прикладами чітко розмежували різницю вживання, приділивши значну увагу реченням, в яких пояснюється правильність і неправильність використання граматик мовцем, що може допомогти іноземцям при вивченні мови.

Оскільки, емоційно-забарвлене мовлення в корейській мові проявляється не лише інтонаціями, а й граматично, що відрізняє її від притаманних українській мові виражень емотивності, таких як інтонація, пунктуація та лексика, ми маємо приділяти якомога більше уваги цій темі для того щоб поліпшити його розуміння та щоб воно не ставало перешкодою у мовленні.

추록

이 논문에서 우리는 감성적 인 채색이있는 문법 구조와 그것을 한국어로 사용하는 방법을 탐구했다. 이 주제의 관련성은 "언어와 감정"이 언어학 발전의 현재 추세 중 하나라는 사실 때문이다.

우리는 감정 연구를 이해하는 것의 중요성과 감정을 언어로 표현하는 방법을 연구하는 것이 감정을 습득하는 데 도움이 될 수 있음을 확인했다. 우리는 언어 적, 비언어적 두 가지 주요 방법을 확인했으며 감정 표현의 수단에는 어휘, 음성 및 문법이 포함된다. 대부분의 학자들은 감정을 부정적과 긍정적으로 나누기 때문에 우리는 자극 -거든(요), 잤아(요), 긍정적 -는데(요), 네(요)와 같은 부정적 단어와 같은 문법적 어미도 살펴 봤다.

또한 표를 사용하여 문법과 한국어 엔딩의 감성 반영을 비교했으며, 예를 통해 용법의 차이를 명확하게 구분하여 화자의 문법 사용의 정확성과 부정확성을 설명하는 문장에 세심한주의를 기울여 외국인이 언어를 배우는 데 도움이 될 수 있다.

한국어의 정서적 색채 표현은 억양뿐만 아니라 문법적으로도 표현되기 때문에 억양, 구두점, 어휘와 같은 우크라이나 언어의 감정 표현과 구별되므로

이해력을 높이기 위해이 주제에 많은 관심을 기울여야한다. 그리고 그것은 말하기에 장애가되지 않다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

- Агглютинативные языки. [Электронный ресурс] : URL:[https://ru.wikipedia.org/wiki/ Агглютинативные_языки](https://ru.wikipedia.org/wiki/Агглютинативные_языки) (2019, Січень 31).
- Виноградов В.В. Основные вопросы синтаксиса предложения / В. В. Виноградов // Вопросы грамматического строя. — М., 1955. — 435 с.
- Виноградов, В.В. Русский язык (грамматическое учение о слове) / В.В. Виноградов. — М., 1972.
- Писаренко В.И. О когнитивной лингвистике и семантике термина «когнитивный» // Актуальные проблемы современной лингвистики: учебное пособие /сост. Л.Н. Чурилина. 2-е изд., испр. М.: Флинта: Наука, 2007.

- Рамстедт Г. Грамматика корейского языка — М., 1951 — 6 с.
[Электронный ресурс]
URL:<https://www.booksite.ru/fulltext/ramstedt/text.pdf>
- Россия лингвистическая: научные направления и школы Волгограда: коллективная монография. — Волгоград: Волгоградское научное издательство, 2012. — 389 с.
- Тарасова О.Д. Анализ лингвокультурологического поля «эмоции» в сопоставительном аспекте (на материале английского и русского языков): дис., канд. филол. наук. М.: МГОУ, 2009. — 170 с
- Шаховский В.И., Карасик В.И. Лингвистика. Базовая наука всех наук // Методологические и мировоззренческие основы научно-исследовательской деятельности: сб. науч. тр. — Волгоград: Перемена, 1998. — 283 с.
- Шаховський В.І. Емотивна семантика слова як комунікативна сутність. СБ: Комунікативні аспекти значення. - Волгоград: Волгрн. пед. ін-т, 1990.
- Шаховский В. И. Лингвистика эмоций: основные проблемы, результаты и перспективы [Электронный ресурс] // Мир лингвистики и коммуникации: электронный научный журнал. 2008. Т. 1. № 10. URL: http://tverlingua.ru/archive/010/2_10.htm.
- Шаховский В. И. Лингвистическая теория эмоций: монография. М.: Гнозис, 2008. 416 с.
- Шаховский В. И. Эмоции как объект исследования в лингвистике // Вопросы психолингвистики. 2009. № 9.
- Шаховский В. И. Эмоциональная/эмотивная компетенция в межкультурной коммуникации: есть ли неэмоциональные концепты [Электронный ресурс] // Мир лингвистики и коммуникации: электронный научный журнал. 2009. Т. 1. № 16. URL:http://tverlingua.ru/archive/016/2_16.pdf.
- Korean grammar -(으)ㄴ/는 데요. [Электронный ресурс]: URL:<https://www.morninglands.com/korean-language-bank/으ㄴ-는데요/>
- Korean grammar 잡아요. [Электронный ресурс]: URL:https://sayhikorean.blogspot.com/2018/09/korean-grammar-expressingreasons_15.html

- Korean grammar, 네요 vs 군요, -네 vs 군(구나). [Електронний ресурс]: URL:<http://easy-korean.blogspot.com/2013/04/korean-grammar-vs-vs.html>
- Korean grammar, 더군요 [Електронний ресурс]: URL:https://www.reddit.com/r/Korean/comments/g8q86n/ending_%EB%8D%94%EA%B5%B0%EC%9A%94/
- Korean grammar, -(으)걸(요). [Електронний ресурс]: URL:https://sayhikorean.blogspot.com/2018/09/korean-grammar-expressing-conjecture_15.html
- Korean grammar, -(으)ㄹ걸(요) 그랬다. [Електронний ресурс]: URL:<https://sayhikorean.blogspot.com/2018/09/korean-grammar-expressing-regret.html>
- Korean grammar, -(으)ㄹ걸(요) 그랬다. [Електронний ресурс]: URL:<https://www.howtostudykorean.com/unit-5/lessons-109-116/lesson-115/>
- Korean grammar, -(으)ㄹ걸(요), 걸(요) 그랬다. [Електронний ресурс]: URL:<https://www.howtostudykorean.com/unit-5/lessons-109-116/lesson-115/#1152>
- Useful sentence endings. [Електронний ресурс]: URL:<https://studywithbee.com/2018/01/24/useful-sentence-endings/>
- 백봉자. 외국어로서의 한국어 문법 사전, 도서출판 하우 (2006).
- 김태엽. 국어 비종결어미의 종결어미화에 대하여, 언어학 22 호, 한국언어학회 (1998).
- 이익섭. 한국어 문법, 서울대학교출판부 (2005).